

forslagets § 21, stk. 2, en regel, der tilsigter at forhindre, at skattepligten omgås ved en vilkårlig nedbringelse af filialvirksomhedens overskud, jfr. bemærkningerne til den nævnte bestemmelse. Når den herværende virksomhed udøves igennem et her i landet indregistreret aktieselskab, vil der være tilsvarende mulighed for, at dette selskabs nettooverskud søges formindsket gennem vilkårlige, udelukkende af skattemæssige grunde foretagne regnskabsmæssige posteringer eller prisberegninger, og man har derfor fundet det rigtigst i loven at optage en bestemmelse, der tilsigter at ramme sådanne omgåelsesforsøg, iøvrigt i overensstemmelse med, hvad man har været inde på i praksis.

Til § 43.

Nr. 1. Bestemmelsen om, at *overkurs ved aktieemissioner* ikke skal medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, svarer til den i den nugældende statsskattelovs § 4, sidste stykke, indeholdte regel.

Nr. 2. Efter de nugældende regler vil et selskab, som modtager *aktieudbytte fra et andet selskab*, blive indkomstbeskattet af dette udbytte, uanset at udbyttet allerede har været undergivet beskatning hos det udbyttegivende selskab. For at afbøde en sådan dobbeltbeskatning er der i statsskattelovens § 37, stk. 3 og 4, givet finansministeren bemyndigelse til at tilstå moderselskabet en fritagelse for eller nedsættelse af skatten af udbyttet fra datterselskabet. Sådant lempelse kan dog kun tilstås i tilfælde, hvor moderselskabet ejer og i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 50 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og kan ikke overstige det beløb, som det påhviler datterselskabet at udrede i indkomstskat af det pågældende udbytte. Med hensyn til den overordnede indkomstskat af aktieselskaber indeholdes der i de årlige udskrivningslove en videregående regel for så vidt angår selskaber, hvis eneste faktiske virksomhed det er at eje og administrere aktier i et bestemt andet selskab, idet i disse tilfælde lempelse kan ydes, når blot moderselskabet i hele det pågældende driftsår har ejet mindst 25 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Når man må erkende, at den dobbeltbeskatning, der opstår, når et selskabs udbytte på sin vej til de personlige aktionærer indgår i et andet selskabs skattepligtige indkomst, i almindelighed virker urimeligt tyn-

gende og i tilfælde, hvor udbyttet passerer gennem flere selskaber, kan medføre, at det praktisk talt helt opluges af de gentagne beskatninger, forekommer den i den gældende lovgivning valgte form for fritagelse mindre praktisk, idet den formelt fremtræder som en bevillingssag og først etableres, efter at skatteberegningen har fundet sted i begge selskaber. Endvidere forudsætter den vidtløftige beregninger af den i begge selskaber faldende skat på det overførte udbytte. Man har derfor foreslået, at aktieselskaber ikke til deres skattepligtige indkomst skal medregne udbytte af aktier. Reglen gælder både for det udbyttegivende og det udbyttedragende selskabs vedkommende kun her i landet hjemmehørende aktieselskaber og andre af § 47, nr. 1, omfattede selskaber. Her hjemmehørende selskaber vil derfor blive skattepligtige af alt udbytte, som de modtager af aktier i udenlandske selskaber, jfr. dog herved den særlige skattenedsættelsesregel i forslagets § 54, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Reglen i stk. 2 om, at et forsikringsselskab i sin skattepligtige indkomst kan fradrage *henlæggelser til bonusfond*, svarer til den nugældende regel i statsskattelovens § 4, næstsidste stk. Kommissionensudkastet havde (udkastets § 34 — bemærkningerne side 98) foreslået visse begrænsninger i denne skattefrihed. Fradragsretten skulle således begrænses til den del af henlæggelserne, som ikke oversteg gennemsnittet af de sidste 3 års henlæggelser, og den del af bonusfonden, som ikke ved bonusperiodens udløb udbetaltes de forsikrede, skulle beskattes som indkomst for selskabet; som en konsekvens heraf skulle på den anden side bonusudbetalingen, for så vidt den måtte overstige de beløb, som skattefrit var henlagt i bonusperioden, kunne fradrages i selskabets indkomst. De anførte begrænsninger i skattefriheden begrundes med, at der efter kommissionens opfattelse er mulighed for, at disse bonusfonds, hvis egentlige formål er at opsamle midler til tilbagebetaling af en vis del af de forsikredes præmieindskud, kan benyttes til skattefrit oplæg af midler ved en forøgelse af de årlige henlæggelser udover det for formålet nødvendige, ligesom kommissionen har peget på muligheden af, at et selskab kan nedbringe sin skattepligtige indkomst i gode år ved ekstraordinært store henlæggelser til bonusfonds.